

Radost koju nam niko i ništa ne može oduzeti

Pablo Martinez

Bgd 10.01.2021.

„Ne bojte se! Evo javljam vam radosnu vest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Hristos, Gospod“ (Luka 2:10-11).

Ovo je najčudniji Božić, kakav nismo imali davno. Pun je nesigurnosti, tuge mnogih koji su izgubili svoje voljene... Ukratko – ovo je drugačiji Božić, u kome nas sa svih strana okružuju tuga i strah. Očekujemo da čujemo i jako nam je potrebna neka radosna vest.

Pre par dana, svetska berza je ceo jedan dan bila u euforiji jer se približila pojava vakcine, što je podiglo ljudski duh. Konačno jedna dobra vest! Vakcina nas svakako približava kraju jednog tunela. Ali, da li je to dovoljno?

Irski pisac Česterton uporedio je život sa krugom od dva dela, koji ima centar i periferiju. Centar života hrišćanina ispunjava radost, a periferija je ispunjena tugom. (U praksi to znači da mi, kao hrišćani) možemo doživeti da prolazimo kroz teško vreme; okolnosti mogu biti užasno teške, ali u središtu našeg života je radost. Kod ljudi koji ne veruju u Boga situacija je obrnuta: radost je na obodu kruga, a tuga i praznina su u njegovom centru. Čovek može imati mnogo lepih trenutaka u životu, ali duboko u sebi on/ona ipak krije prazninu, jer nije našao/la zadovoljavajući odgovor na ona temeljna životna pitanja. Radovanje vakcini ili bilo kojoj drugoj ljudskoj novini, bez obzira kako dobra ona bila, će iščeznuti, jer se nalazi na periferiji života.

Istinska radosna vest, ona koja ispunjava samo središte našeg života, je sledeća: *„Ne bojte se! Evo javljam vam radosnu vest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Hristos, Gospod.“* To je sama suština poruke Božića. Razmotrićemo tri aspekta božićne (hrišćanske) radosti, tako što ćemo odgovoriti na sledeća tri pitanja:

- Šta je to radost? Njena suština
- Otkud ona potiče? Njeno poreklo
- Kako se ona neguje? Njena vizija
- Zaključak: Njeni rezultati – ona donosi mir

1. Suština radosti – više od veselja

Šta je, dakle, radost (ako nije veselje ili veselost)? Hrišćanska radost je *specifična*. Veselje je nešto što osećamo; to je emocija. Radost je nešto što posedujemo; to je stav, čak način života. Veselje začas izbledi i nestane, ali radost ne može da nam oduzme ništa. Veselje pripada sferi uma, sferi našeg tela. Radost, međutim, predstavlja stanje našeg duha. Njen stan nije naš um, već srce.

Radost je dublja od veselja. Ona ostaje u nama čak i u trenucima najdublje tuge i žalosti. Ono što nas najviše zadivljuje, jeste da ona u nevoljama čak i raste. Koga li samo božanskog paradoksa! Dok veselje raste kad nam je dobro, radost jača kad nam je loše. Možemo da plačemo,

a da smo još uvek radosni, jer suze ne mogu da ugase radost. Radost jedino može da ugasi gorčina; ona je najveći neprijatelj radosti.

Zbog toga, i ovog, krajnje čudnog i tužnog Božića, možemo reći: Ne veselimo se, ali imamo u sebi Hristovu radost. Imamo radost koja ne potiče iz nas, nego odozgo, od Njega. Ovo nas dovodi do razmišljanja o drugom pitanju: Otkud potiče radost.

2. Otkuda potiče radost?

Radost je Hristo-centrična. Naša radost je nerazdvojno povezana sa zvezdom koja je zasjala onog prvog Božića u Vitlejemu. „*Kad su videli zvezdu, veoma se obradovaše*“ (Mt. 2:10). Tu se ne radi o samoj zvezdi, već o onome šta je za zvezda značila: Bog je ušao u naš svet da umre i da svojom smrću nama donese život. Kao što je anđeo najavio, Isus je Spasitelj i Gospod. Stoga je prvi razlog za našu radost – naše spasenje u Hristu. Zato je naša radost – Hristo-centrična.

Na ovo božansko poreklo radosti ukazuje nam još jedan značajan detalj, a to je blizak odnos i sličnost između reči radost (*hara*) i reči milost (*haris*). Radost je praktična posledica milosti. Zbog toga, ona je iznad ličnih situacija i ne zavisi od njih. Ona nije rezultat bilo kog ljudskog napora, već Božije ljubavi. Ona se ne postiže nikakvim tehnikama za opuštanje, već potiče iz Božijih izvora. Hajde da pogledamo te izvore izbliza. Božija radost stiže do nas pomoću naše duhovne pozicije i duhovnog procesa:

- **Pozicija:** „*Radujte se u Gospodu uvek!*“ (Fil. 4:4). To u Gospodu (ili: sjedinjeni s Hristom) je naša pozicija i uslov za radost, jer Hristova milost nam otvara pristup toj poziciji;

- **Proces:** radost je rezultat naše duhovne transformacije, koju u nama čini Sveti Duh; On stvara u nama radost kao svoj rod, rod Duha (Gal. 5:22). Time što smo u Hristu i što dopuštamo da nas vodi Sveti Duh, mi postajemo ispunjeni radošću. To je naša najdublja želja i molitva.

Zvezda koja je zasjala tokom prvog Božića zasjaće još većom svetlošću jednog dana u nebu, kada će nas sam Hristos obasjati svojom svetlošću (Otk. 21:23). Ovo nas dovodi do razmišljanja o našem poslednjem pitanju. Kako se radost neguje?

3. Radost se neguje pomoću nade – njeno viđenje budućnosti

Kratko nakon svoje smrti, Isus je pripremao svoje učenike da budu spremni da se suoče s tugom, sledećim dirljivim rečima: „*Tako ste i vi sada žalosni, ali ja ću vas opet videti i vaše srce će se radovati i niko neće moći da vam oduzme tu radost*“ (Jov. 16:22). Pomoću ovih zadivljujućih reči stigli smo do suštine radosti i do vrhunca našeg razmišljanja o njoj: radost se hrani nadom; njena hrana je njeno viđenje budućnosti.

Radost koja je započela prvim Hristovim dolaskom na svet, Božićem, biće kompletirana i usavršena drugim Hristovim dolaskom u slavi, njegovim povratkom po nas. Te dve činjenice, ta dva događaja u istoriji spasenja, čine veličanstveni okvir naše radosti i predstavljaju njenu

garanciju. Zbog toga je Isus rekao svojim učenicima, sa mnogo empatije: „...plakaćete i tugovati... ali vaša žalost će se preokrenuti u radost“ (Jov. 16:20).

Hristova (ili hrišćanska) radost zahteva adekvatno viđenje budućnosti. Mudraci su se obradovali zbog onoga što su *videli*: „Kad su videli zvezdu, veoma se obradovaše.“ Radost dolazi odozgo, a ne iz nas. Ono što stvarno uzdiže naš duh, to nije ono što vidimo u sebi, nego ono što vidimo našom verom. Zbog toga moramo uvek gledati prema nebu. Viđenje naše vere je ono što usmerava naše misli „na ono što je na nebu, a ne na ono što je na zemlji“ (Kol. 3:2). Evo šta je bilo Mojsijevo viđenje: „...svoj pogled (je) upro u nagradu... jer se čvrsto držao Nevidljivoga kao da ga gleda“ (Jev. 11:26-27).

Apostol Pavle je svoje radosno iščekivanje opisao kao trostruku aktivnost: „U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi istrajni“ (Rim. 12:12). Kako je savršeno kompletirana ta bojna oprema za putovanje kroz život!

Zaključak – radost donosi mir

Radost je nerazdvojna od mira. Nije slučajno da tekst koji najavljuje Božić započinje rečima: „**Ne bojte se!**...“ Radost i mir idu ruku pod ruku. Radost donosi mir, a mir uvećava radost u toj božanskoj uzročno-posledičnoj sprezi.

Primetite kako jedan izraz biblijskog teksta ističe ovu spregu. Nakon onih prvih anđelovih reči (iz Lk. 2:10-11) dolazi druga nezaboravna izjava: „Odjednom se anđelu pridruži mnoštvo nebeske vojske, hvaleći Boga i govoreći: ‘Slava Bogu na visini, **a na zemlji mir**...’“ (Lk. 2:13-14).

Isus nije samo Divni Savetnik, Moćni Bog i Večni Otac, on je, takođe, i „**Knez mira**“ (Is. 9:6). Isusova imena odražavaju njegov identitet, a njihova kulminacija je u imenu „Knez mira“.

Takođe, prve reči vaskrslog Hrista njegovim učenicima bile su: „*Mir vam... a učenici se obradovaše što vide Gospoda...*“ (Jov. 20:19-26; primetite da je Gospod ovde te reči izgovorio tri puta). Isus zaista unosi mir i ogromnu radost u naše živote. Zbog toga se mi ne plašimo ničeg, jer „u svemu tome nadmoćno pobeđujemo kroz onoga koji nas je zavoleo“ (Rim. 8:37). Mi hodamo kroz život, ne kao oni koji su jedva preživeli, već kao pobednici, pobednici pomoću Hristove milosti.

„Kad su (mudraci) videli zvezdu, veoma se obradovaše“ (Mt. 2:10). Ali, oni su učinili još nešto. Na to viđenje oni su odgovorili putem veličanja i zahvalnosti. Njihovo iskustvo i njihova reakcija nastavili su da se ponavljaju hiljadama i hiljadama puta u životima mnogih drugih (posle njih). To je suština vere: proslaviti Boga i iskazati mu zahvalnost (Rim. 1:21), jer „u Bibliji, teologiju predstavlja milost, a etiku zahvalnost.“¹

„Ne bojte se! Evo javljam vam radosnu vest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj – Hristos, Gospod“ (Luka 2:10-11). Možda ti ovog Božića nedostaje sreće, ali radosti sigurno ne. Možda si uplašen/a, ali odluči da živiš na osnovu mira koji daje Hristos. Dopusti da iskusiš i to. Dopusti neka ovog Božića Isus unese svoju radost u tvoj život.

Dr Pablo Martinez

¹ F.F. Bruce citirao Thomasa Erskina iz Linlathena.